

[Kirsten Jacobsen]

Jeg vil godt slutte med at sige til statsministeren, at parcelhusejerne har været et tålmodigt folkefærd. De har faktisk tålt meget, de har tålt fra denne talerstol at blive kaldt for ligusterfascister, de har tålt, at hver eneste gang de sociale boligselskaber var i nød, gav man parcelhusejernes beskatning et lille nyk til, men jeg tror, statsministeren og regeringen skal tænke sig meget grundigt om, inden de giver parcelhusejerne det sidste skud for boven: det kunne være, at vi efter næste valg ikke havde en regering, som var sammensat på den måde, vi har nu.

Ellemann-Jensen (V):

Venstre finder ligesom forespørgerne, at der er en væsentlig sammenhæng imellem udviklingen i boligudgifterne og regeringens krav om tilbageholdenhed i indkomstudviklingen, et krav, der jo har fået øget aktualitet og styrke de sidste par dage. Derfor er vi tilfredse med regeringens generelle holdning, sådan som den kom frem allerede i statsministerens åbningstale, og som statsministeren har gentaget den her i dag, nemlig at boligudgiften ikke skal stige mere end de forventede indkomststigninger i de kommende år. Vi finder, at de forslag, som regeringen har lagt frem vedrørende boligbeskatningen, og som skal til første behandling senere i denne uge, lever op til regeringens målsætning. Det væsentlige er jo, hvordan boligudgiften udvikler sig i 1980 sammenlignet med i år, for boligudgiften for i år blev som bekendt fastsat sidste forår i den forrige regerings tid.

I den offentlige debat har mange talt om voldsomme stigninger i boligudgiften, og vi hører også hr. Bollmann som ordfører for forespørgerne tale om, at meget store grupper får stigninger på 20–25 pct. Jeg ved ikke, hvor hr. Bollmann har de tal fra, men det kan være, hr. Bollmann gør sig skyldig i den samme misforståelse, som vi har set mange gange i den offentlige debat: at man sammenligner reglerne for 1978 med de regler, regeringen nu foreslår for 1980. Den korrekte sammenligning må naturligvis være situationen i år, som blev fastlagt sidste år, og så den situation, regeringen foreslår for 1980. Her er der, som statsministeren har sagt i dag, tale om noget i retning af en samlet nul-løsning for beskatningen af ejerboliger. Vi er da opmærksomme på, at der er en enkelt

gruppe, der får en vis stigning, nemlig ejere af boliger, der er anskaffet før december 1969, men denne gruppes særlige fordele har jo været under afvikling nu i en årrække, og vi finder det rimeligt, at man nu indfører ensartet skattemæssig behandling af ejerboligerne, uanset om de er anskaffet før eller efter en forholdsvis tilfældig dato for snart 10 år siden. Derfor kan det jo ikke undgås, at en enkelt gruppe kommer til at »slippe« lidt dyrere, mens andre grupper tilsvarende så slipper lidt billigere.

Når fru Kirsten Jacobsen taler om, at man laver en forvriddning, kan jeg ikke være enig deri. Der er tværtimod tale om, at man fjerner den sidste rest af en forvriddning. Det er jo værd at lægge mærke til, at den nedtrapning, der har fundet sted af den særlige fordel for boliger fra før december 1969, er jo foregået tidligere ved to lejligheder, nemlig i 1974 og i 1977. Ved begge lejligheder var der et bredt flertal bag, omfattende konservative, radikale og kristeligt folkeparti sammen med socialdemokratiet og venstre. Vi håber, at det også denne gang viser sig muligt at sikre denne brede politiske enighed, nu hvor vi skal af med den sidste rest af forvriddningen. Der skal forhandles om dette spørgsmål i den kommende tid særskilt imellem de partier, der tidligere har stået sammen om denne lovgivning. Det er venstres håb, at man under de forhandlinger kan blive enige om en løsning, som kan få den samme opbakning, som vi tidligere har kunnet skabe.

Når vi nu til regeringens forslag vedrørende lejeværdier for 1980 lægger, at den amtskommunale grundskyld bliver holdt uændret i 1980 og 1981, at en værdistigningsafgift ikke vil påvirke boligudgiften, at der overhovedet ikke kan blive tale om indgreb i rentefradragsretten, der bryder med regeringens målsætning, og at regeringen desuden så sent som sidste tirsdag afviste forslag om at ophæve begrænsningen for kommunernes dækningsafgift, så finder vi, at der tegner sig en helhed i regeringens politik på dette område, som må kunne sikres en bred politisk enighed i tinget. Vi mener, at når man vurderer disse ting realistisk, må man erkende, at udspillet lever op til regeringens målsætning om at skabe en sammenhæng imellem stigningen i boligudgift og den forventede indkomstudvikling. Vi har svært ved at forestille